

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΒ'. 934

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου 1934

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΩΡΗΝ ΜΑΣ

Ευχαρίστως αναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐξ Ἀνω Σουθενῶν κ. Θεοφίλος Πατσούκας, ἀδελφὸς τοῦ ἐνθους ὡδους νέου Ἡγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιωρῆς, Πανοσιωτάτου Κυρίου Ἰωακείμ, ἐπιστῶν νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ὑπὲρ τῆς Μονῆς ταύτης ἐργοντοῦτο, προσέφερε δραχμὰς 500 πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἄνω τῆς ἀμπέλου ἐκονίσματος αὐτῆς καὶ 2000 δραχμὰς ἐπὶ τῆς δημοσίας οδοῦ, ὡς πρώτην δωρεάν τοῦ ἐνέργητος σομένου ἐράνου πρὸς ἀνοικοδόμῃσιν τῆς κρημνισθείσης δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ αὐτῆς.

Τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου τοῦτου δωρητοῦ κ. Θεοφίλου Πατσούκα, καὶ ὁ ἐνθους ζήλος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἡγούμενου Ἰωακείμ δὲν πρέπει νὰ παρέλθουν ἀπαράτηρητα ἀπὸ τὰ 84 χωριὰ τῶν Κουρέντων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων ἀνήκει ἡ ἀρχαία αὐτῇ μονῇ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἐρησκειτικὴν δόξαν αὐτῶν.

ἔχοντες ἤδη ἰδανικὸν Ἡγούμενον τὸν ἱερομόναχον Ἰωακείμ, ὅστις φιλοδοξεῖ νὰ ὀνομασθῇ «ὁ ἀνακαινιστὴς Ἡγούμενος τῆς Παλαιωρῆς Ἰωακείμ», ἔχοντες τὴν πρώτην δωρεάν φιλοτίμου

τέκνου τοῦ Ζαγορίου, ἐναπολείπεται ὡς ἐπακολούθημα νὰ πράξουν καὶ οἱ Κουρεντοχωρίτες τὸ καθήκον των, διὰ τὴν Παλαιωρὴν των. Πρέπει ἡ Παλαιωρὴ, τὸ θρησκευτικὸν καὶ καὶ τῶν Κουρεντοχωριτῶν, νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ τὸν σημερινὸν Ἡγούμενον τῆς εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς εὐκλείαν, τῇ ἐποχῇ τοῦ Ἀνθίμου Α'. ὅτε ἡ Παλαιωρὴ ἦτο Μέγα Μοναστήρι, καὶ ὅχι ἐρείπιο, ὅπως τῶν καταντῖσαι οἱ διαδοχοὶ αὐτοῦ.

Ἐμπρὸς, λοιπόν, Κύριοι Κουρεντοχωρίτες, μετὰ τὰ πολλὰ οἱ πλούσιοι καὶ μετὰ τὰ λίγα οἱ φτωχοὶ. Πλούσιοι καὶ φτωχοὶ εἰς ἔργον γιὰ τὴν Παλαιωρὴν μας!

Ἀμέσως ἐμπρὸς! Πρέπει σὰ τρεῖς χρόνια μέσα τὸ ἐρείπιον Παλαιωρὴν νὰ γένῃ μέγαρον Παλαιωρὴ! Σάσεως καὶ κατασάρης, Ματσόπουλος καὶ Ζώτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ν' ἀναλάβουν ἀνευ χρονοτροβῆς τὴν πρωτοβουλίαν.

Τὸ Ζαγόρι, τὸ φιλότιμο Ζαγόρι μᾶς ἐδειξέ τὸν δρόμον, τὴν ἔρχεται ἡ σειρά σας, Κουρεντοχωρίτες!

Ἐμπρὸς γιὰ τὴν Παλαιωρὴν μας!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΔΗΜ. Μ. ΣΑΡΡΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Τόμ. Αος: Βος καὶ Ἔργα. Ἰππόλυτος—Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αἰδίῳ.—
Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις—Ἀλκίσις. Ἀθήνα. 1934

Καίσεις ὑπὸ Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁκ. Σάρρος κατέχει καλὰ τὴν γλῶσσαν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Εὕρισκε εἰς πᾶσαν περιστάσιν τὴν κατάλληλον λέξιν ἢ, ὅταν τοιαύτη δὲν ὑπάρχει δημιουργεῖ ὁ ἴδιος σύνθετον καὶ δὲν εἶναι ὀλίγα τὰ ὥρατα σύνθετα ποὺ ἐγκαταστρεφονται εἰς τὰς μεταφράσεις του. Κατέχει τελείως τὴν νεοελληνικὴν σύνταξιν καὶ πολλάκις ὁ ἀναγνώστης συναντᾷ συμπαθεῖς συντακτικὰ φαινόμενα τῆς δημοτικῆς μᾶς γλώσσας.

Καὶ μὲς στὸν Ἀδὴ λόγον μου πέτα—
(ἔξ. Ἰππόλ. 827)

Νὰ γένομεν πουλί (Ἰππόλ. 734)

Ἀλλ' ἡ ποιητικὴ διάθεσις τοῦ κ. Σάρρου, καὶ μάλιστα ἡ γλυκύτης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶναι γεμάτος εἰς τὰς μεταφράσεις, καταφαίνεται πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τῶν λόγων τῆς Ἰφιγένειας πρὸς τὸν πατέρα της

Μὰ τώρα ἡ ἀξιάδα μου
σταδάκρυα στέκει σὺν τὰ δίνω αὐτὰ μορῶ
καὶ τῆς προσφωνήσεως τοῦ Ἰππολύτου πρὸς τὴν Ἀρτεμιν, ὅταν τῆς προσφέρῃ τὸ ἀνθοπλεγμένο στεφάνι.

Σ' ἐδὲν αὐτὸ τάνθ' ὀπλεχτο στεφάνι
προσφέρον, δέσποινά μου. Σὲ λιβάδι
ἀνέγγιχτο σὺν τῷ στολισμένῳ
ποῦ ἐκεῖ μὴτε βοσκόδ' ἔσαν τὰ ζωντανὰ του
τολμάει νὰ θρῆψῃ, μὴτε ὡς τώρα μῆτις
κοιτῇ σιδηρένιο, παρὰ μόνον
ὁ μέλισσα σ' ἀπάρθενο λιβάδι
τὴν ἀνοίξῃ γυρίζῃ ἀπάνου κάτω,
καὶ μετὰ τρεχούμενα ἡ Εὐλάβεια
τὸ ἀναδρασίσει, νὰ τὸ ἀπολαβαίνον
δοῖ, χωρὶς νὰ διδάχου διόλου,
ὡς ὅλα ἔχουν φυσικὴ τὴ φρονιμάδα.

Λοιπὸν, θεά μου ἀγαπημένη, δέξου
διάδεμα γιὰ τὴ χρυσή σου κόμη
ἀπὸ ἑνα χεῖρ εὐλαβικό. Γιατί ἔχω
μόνον ἐγὼ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὁλοῦς
τὴ χάρι αὐτῇ: νὰ εἶμαι μαζί μ' ἐσένα,
νὰ σοῦ μιλῶ, νὰ σοῦ τῇ λαλιά σου,
ὅμως χωρὶς νὰ βλέπω τὴ θωρεά σου.
Κι ἡ χάρι σου, θεά μου, ἄς με βοηθῇ
τὴ ζωὴ μου νὰ τελειώσω ὡς ἔχω ἀρχίσει

Ὁ στίχος εἰς τὰς μεταφράσεις

εἶναι ποικίλος. Ἀλλαχοῦ συναντῶμεν τὸν δωδεκάσλλαβον, ἄλλοχοῦ τὸν δεκαπεντασύλλαβον, ἄλλοχοῦ ἀσπαίστους καὶ ἄλλοχοῦ ἄλλους. Ποικίλη πράγματι στιχομερία δεικνύουσα τὴν δύναμιν τοῦ μεταφραστοῦ εἰς τὸ στιχομετεῖν καὶ παρέχουσα εὐχάριστον εἰς τὸν ἀκροατὴν καὶ τὸν ἀναγνώστην. Τὸ μόνον μέτρον προξενεῖ ἀνίαν. Εἰς τὸ ἐπικὸν μέρος τῶν δραμάτων ἐπρόκειτο ὁ μεταφραστὴς τὸν λαμβανὸν δωδεκάσλλαβον διότι αὐτὸς ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἀρχαῖον λαμβανὸν τρίμετρον καὶ εἰδοὶ πράγματι αὐτὸς μετὰ τὸν δεκαπεντασύλλαβον εἶναι ὁ κυριώτερος στίχος τῆς δημοτικῆς μᾶς γλώσσας. Καὶ εἰς εἰς τοῦτο ἄδικον. Στίχοι καλοὶ μέντοι δωδεκάσλλαβοι, ὅπως οἱ κατωτέρω:

Ἐλα ἡ καλὴ μου κόρη, καὶ ἄς ἐξέλθωμεν
(Ἰππόλ. 287)

Καὶ τοὺς Ἀτρεΐδης, ὅταν κυβερνοῦν καλὰ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Τὴν πρῆπει σὴν γυναῖκα, τὴν ἀσύνκριτην
(Ἀλκίσις 153)

στίχοι ἀναπαιστικοὶ ἀπαιστικοὶ ὅπως οἱ τῆς Ἰφιγένειας τοῖς ἐν Ταύροις (στιχ. 456—461).

Ἀλλὰ νὰ τοὺς καὶ οἱ δύο προχωροῦν μετὰ τὰ χεῖρα σφιχτά,
τῆς θείας δύο καινούργια σφαχτά,
ὥστε ὁ βούκολος εἶπεν Ἀθήναια.
Γιὰ σωπαῖτε, καλὲς μου, κοντεύουν
στὸ ναὸ καὶ τὰ δύο διαλεχτὰ
τῶν Ἑλλήνων τὰ θύματα αὐτά.

στίχοι δεκαπεντασύλλαβοι, ὡς αὐτοὶ

Ῥέματα συντρεχόμενα τῆς θάλασσας γὰρ
(Ἀλκίσις 153)

Μὲ τῆς κυρᾶς, μου τίς εὐχῆς ἄμποι' ἐδῶ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

δεικνύουν καὶ τὸν δεῖνόν στιχομετεῖν.

Ὁ μεταφραστὴς μᾶς χαρίζει μέσα εἰς τὰς μεταφράσεις χωρὶς σὺν κομμάτια λεγοτεχνίας. Ὁ Εὐριπίδης κατ' ὅσον πολλὰκις τοὺς μονολόγους καὶ τὰς χερὰς νὰ ποιῇ κατὰ τειοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δύνανται ταῦτα νὰ ἀποτελοῦν ξεχωριστὰ ποιήματα.

Ὁ κ. Σάρρος μᾶς ἐχάρισε μερικὰ εἰς τὴν ἰδικὴν μᾶς γλῶσσαν. Μᾶς ἀπέδωκεν εἰς τὴν γλῶσσαν μᾶς ὅλον τὸν λυρικὸν τόνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θορυβεῖται ὁ κοινὸς μὲς τῆς Ἀλκίσιδος. Ὅλον τὸ πάθος, ὅλην τὴν λυρικότητα καὶ τὴν μουσικότητα τοῦ κοινῶν, ποῦ τόσον καλὰ προσέδωκεν ὁ Εὐριπίδης εἰς αὐτὸν, κατ' ὅσον νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ ὁ μεταφραστῆς

Ἦλθε καὶ τῆς ἡμέρας φῶς, καὶ σὺ νεφὰ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

ποῦ ἀναστρεφόμενοι εἰς τὸ θάλα τοῦ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Ὡ γῆς καὶ λαμπροδασέα παλάτια μου,
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Τὸ σκάφος νὰ τὸ δίκωπο, τὸ βλέπω μέσ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

νὰ καὶ ὁ πέραν τῶν νεκρῶν ὁ Χάρις
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

στὸ χεῖρ τὸ κουπί,
καὶ μετὰ φωνάζει: «Πῶς ἀργεῖς; Γιατὶ βιά-
σου; Μ' ἐμποδίζεις».

Αὐτὰ μοῦ λέει καὶ βιαστικὸς νὰ τρέξω μετὰ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Δὲ βλέπεις; Κάποιος μετὰ τραβᾷ, κάποιος
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

στῶν πεθαμένων τὴν αὐλὴν μετὰ μελανά
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

θωρώντας τρομερὰ
κάτω ἀπὸ τὰ μαῦρα φλόδια του—νὰ ὁ Ἀ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Ἄχ, νὰ μ' ἀφύσεις. Δόλια ἐγὼ, σὲ ποῖο
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Ἀφῆστε με πιδ, ἀφῆστε με. Βάλετε με νὰ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

δὲ με βαστοῦν τὰ πόδια μου, κοντὰ μου
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

καὶ νύχτα πιδ σκοταδερὴ σὲ μάτια μου
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Παιδάκια μου, παιδάκια μου, δὲν ἔχετε
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

Κι' ἄμποτε σεις νὰ βλέπετε τὸ φῶς εὐτυ-
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

παιδάκια μου καημένα.

Ὡραῖον λυρικὸν κομμάτι εἶναι τὸ δεύτερον χορικὸν τῆς Ἰφιγένειας τῆς ἐν Ταύροις. Τὰ χορικά τοῦ δράματος αὐτοῦ εἶναι φημισμένα διὰ τὴν τέχνην των καὶ τὴν κλασσικὴν ἀρχιτεκτονικὴν των. Ὁ μεταφραστὴς δὲν ὑστέρησεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πρωτοτύπου. Καλοὶ νοὶ δεκαπεντασύλλαβοι ἀπεδίδουν πιστὰ καὶ μετὰ διαέσειν ποιητικὴν τὸν πόνον τῶν ἑλληνικῶν σκλάβων διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Πουλί, ποῦ πικροκελαδὲς θλιμμένο μυρσ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

στὶς πέτρινες ἀγογυαλιές τοῦ Πόντου, ὅ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

ποῦ οἱ φρόνιμοι τὸν πόνο σου βαθιὰ κα-
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

γιατὶ πάντα θρηνολαλεῖς ἐπὶ ταῖρι πιδ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

καὶ ἐγὼ πουλί χωρὶς φτερά μ' ἐσὲ στοὺς
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

γιατὶ ποθῶ τὰ ἑλληνικά, πουλί μου, πα-
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

γιατὶ ποθῶ τὴν Ἀρτεμιν, ποῦ τρέχει σὲ
(Ἰφιγ. ἡ ἐν Αἰδίῳ, 928)

λεχούσας,...

Ὁδὼ αἱ μεταφράσεις τῶν δραμάτων τοῦ Εὐριπίδου ὑπο τοῦ κ. Σάρρου εἶναι φιλολογικαὶ καὶ λογοτεχνικαί. Προτάσσει εἰς τὸν πρῶτον τόμον μεγάλῃν ἐπιστημονικὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἀνάλυσιν ἑκάστου δράματος διὰ τὴν πληρὴ κατανόησιν του.

Ἡ ἐκ 60 σελίδων εἰσαγωγὴ ἀποτελεῖ κόσμημα τοῦ πρώτου τόμου. Εἰς αὐτὴν ὁ κ. Σάρρος διεξέρχεται μετὰ τὴν παρατηρητικὴν αὐτὴν γλυκύτητα, ἀπλοότητα καὶ σαφήνειαν τὰ τοῦ βίου τοῦ ποιητοῦ, ὅμιλον περὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὡς ἀποστήμων φιλόλογος, δίδει τὸν προσοικοντα χαρακτῆρα τῆς τέχνης τοῦ Εὐριπίδου, παραθέτει καὶ κρίνει ὁλόκληρον τὴν βιβλιογραφίαν (ἀγγλικήν, γαλλικὴν, γερμανικὴν καὶ ἰταλικήν) τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ καίμενον καὶ τὰ σχόλια καὶ ἐκτενέστερὰς ἐπεξεργασίας, ὅτι ὁποῖα ἔχουν γίνῃ γὰρ ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ φιλοσόφου ἀρχαίου—τρομεροῦ ἔργου δὲ τῆς γενικῆς ταύτης εἰσαγωγῆς—πρὸ ἑκάστου δράματος ὁ κ. Σάρρος ἀναλύει αὐτὸ, ἐξηγεῖ τὸν μῦθον του, τονίζει τὴν κεντρικὴν ἰδέαν του, συζητεῖ αὐτὴν κατὰ τὰς ἰδέας καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα δραματικὰ μέσα μετὰ ἰδέας καὶ μέσα κρησ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΟΜΑΘΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη εν Ιωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δραχ. 100
Εξωτερικού Φραγ. Έλβετικά 12 1/2
Αμερικής Δολλ. 8

μπορούμενα εις τα δημοτικά τραγούδια, και τέλος συγκρίνει το δράμα προς πάν όμοιον ελληνικόν ή ξένον. Καί όλα αυτά, τόσον σπουδαία και δύσκολα, τα παραθέτει ο κ. Σάργος και τα διατυπώνει κατά τοιοῦτον τρόπον, ώστε να είναι προσεγμένα και ευχόριστα εις τόν απλόν αναγνώστην και ικανοποιητικά διά τάν μελετητήν της αρχαίας φιλολογίας.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητής της Ζωσιμαίας Σχολής

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Την 11ην π. μ. της παρελθούσης Κυριακής έγινον εν τῇ Πλατείᾳ τῶν Στρατιῶν τοῦ Πεζικοῦ τ' ἀποκλιπτικαί τῶν πρὸ τινος συλλεφεθέντος εν τῇ καὶ δι' ἐράνων ἐκτελεσθέντος εν βραχὺ χρονικῷ διαστήματι, ὥστε κτελοῦνται εὐτυχῶς, ὅλοι αἱ στρατιωτικαὶ ἀποφάσεις, Ἡρώων τῶν κατὰ τοῦ πολέμου 1912-1922 πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ 15ου Συντάγματος τῆς VIII Μεραρχίας Ἡπείρου, ἔνᾳ τῇν Ἡπειρον, Μακεδονίαν, Θράκην καὶ Μικρὰν Ἀσίαν εὐτυχῶς καὶ ἀτυχῶς πολέμων μας, παρέστησαν δὲ κατ' αὐτὰ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Κος Κος Σπυρίδων, ὅστις καὶ ἐτέλεσε τὴν ἐπιμνημόσυνον δέξιν, ὁ Ἀναπληρῶν τῶν εἰς Ἀθήνας μεταβάντα, διὰ λόγους ὑπηρεσίας Γενικὸν Διοικητὴν Ἡπείρου Κον Κ. Καλκάνην, κ. Κων. Σταυρόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς VIII Μεραρχίας Ἡπείρου Στρατηγὸς Πολίτης, μετὰ τῶν ἑπιτελῶν του, ὁ Δήμαρχος Ἰωαννίνων Κος Δημ. Π. Βλαχλειδῆς, οἱ Πρόξενοι τῶν φίλων Ἀνταρῶν Ἀλβανίας καὶ Ἰταλίας, τὰ Προσδρετὰ ὅλων τῶν Συλλόγων καὶ τῶν Σωματείων τῆς πόλεως, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Τραπεζῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἡ παρ' ἡμῖν ἀνωτάτη κοινωνικὴ τάξις καὶ πλῆθος λαοῦ.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέξιν, καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἡρώου, ὑπὸ τοῦ Μεγαρχοῦ Στρατηγοῦ Πολίτη, ὑπὸ τοῦς κατόπιν τῶν ὁπλοπολυβόλων καὶ τῶν τηλεβόλων, ὁ εὐπαιδευτὸς Διοικητὴς τοῦ ἐν λόγῳ 15ου Συντάγματος τοῦ Πεζικοῦ, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ δὲ τῶν συλλεφεθέντων τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ἡρώου Συνταγματικῆς, κ. Χαράλ. Κατσημήτας, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐορτῆς, ἡ τοὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡρωικοῦ τούτου Συντάγματος κατὰ τοὺς ἐνδόξους πολέμους τοῦ ἔθνους μας ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1922, ὁ ὁποῖος πανηγυρικὸς ἱστορικώτατος καὶ καλλιπεπαισθησμένος ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐξ ἴσου ἀριστὸν χειρὶσιν τοῦ λόγου, ὅσον καὶ τοῦ ξίφους.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ πανηγυρικοῦ, ἤρχισεν ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων. Πρῶτος κατέθεσεν στέφανον ὁ ἀγορευτὴς Συνταγματάρχης δι' ἑσπερος ὁ Ἀναπληρῶν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων κ. Κ. Σταυρόπουλος, τρίτος ὁ Μεγαρχος Στρατηγός κ. Α. Πολίτης καὶ εἰς τὴν ἐκτελέσαν οἱ ἀνὰ κτλ., οἱ ἐφεδρικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ ἐφεδρικοὶ πολέμισται, οἱ διαφορετοὶ Σύλλογοι καὶ τὰ ὁ ἅπαντα Σωματεία, μετ' ἀνεκρούσθη ὁ ἔθνικος ὕμνος καὶ ἐχαιρετίσθη ἡ ση

μαία τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπικολοῦθῃσεν ἡ παρέλασις τῶν στ. αἰτωτικῶν τμημάτων ὑπὸ τοῦς ἡχοῦς τῆς στρατιωτικῆς Μουσικῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρελάσεως ἐγένετο δεξίωσις τῶν ἐπισήμων εἰς τὸ στρατιωτικὸν περίπτερον, καὶ ἔληξεν ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἡρώου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ πολιτευτὴς Κος Γ. Γάγαρης εἰδοποιεῖ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφεῶντας, ὅτι θὰ ἀπουσιάσῃ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ ἓνα μῆνα.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΝΑΚΩΡΗΣΕΙΣ

— Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς Ἀθήνας δι' ὑποθέσεις του, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Στρατιωτικοῦ Γραφείου Ἰωαννίνων ταγματάρχης κ. Γεω. Σεβαστός.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας πρὸς ἔξακολουθῆσιν τῶν μαθημάτων της ἡ Δις Εὐτυχία Ι. Πρίντζου, τοῦ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, φοιτήτρια τῆς Φιλολογίας.

— Προσερχόμενος ἐκ Ζίτισης, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρός τέλει σπουδῶν 40ήμερον μνημόσυνο τῆς μακαρίτισσας μητρὸς του, ἀνεχώρησεν ἡμερὸν δι' Ἡγουμενίσσαν ὁ ἀξιότιμος μεγαλέμπορος κ. Δημοσθένης Πράσσης.

— Ἀφικνεῖται τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν χάριν ὑποθέσεων του ἐκ Μετσόβου, ἐπανεκάμψη χθὲς εἰς τὰ ἴδια, ὁ αὐτὸς δικηγόρος πολιτικῶς παρὰ τῶν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Παλαμιώτης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ σθεναρὸς καὶ πλήρης δημοσιογραφικοῦ μέλλοντος, συνάδελφος τοῦ «Ἡπειρώου» κ. Κώστας Τέκτων.

— Μετὰ μηνιαίαν διαμονὴν ἐνταῦθα παρὰ τῷ γυνεκαδέλφῳ του Δημάδῳ Ἰωαννίνων Κῶ Δημ. Π. Βλαχλειδῇ, ἀνεχώρησε χθὲς οἰκογενειακῶς εἰς Κέρκυραν ὁ τέως αὐτόθι μεγάλος γυμνασιάρχης Κος Κων. Ἀράνης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς IX Διεθνούς ἐμποροπανηγύρεως, οἱ κ. Β. Κοτούλας, Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ Γεώργ. Ζ. Παπαδόπουλος, ἀσφαλιστής.

= 0 =

ΛΟΙΣΙΒΙΣ

— Ἀφικετο ἐκ Κάφου—Ἄλ—Νταουα τῆς Αἰγύπτου κ. Μιχ. Ἀγγέλης καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωριὸν τοῦ Κοσδολιανῆν.

— Ἐπανεκάμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βιομήχανος κ. Γ. Ε. Ράδος.

— Ἐπανεκάμψεν ἐκ Κουρεντῶν, ὅπου παρεθέρχεν, ὁ Κουρεντινὸς Στρατηγός κ. Κων. Δημαρᾶς.

— Ἀφικετο ἐκ Μακεδονίας ὁ ἀπόστρατος Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Ἀθαν. Παπαθανασίου.

= 0 =

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Εὐχαρίστος ἀγγέλλομεν, ὅτι ὁ Κος Σπύρος Ἀθ. Μπότσαρης, διεγένονος τοῦ μεγάλου Σουλῶτος ἡρώος Μάρκου Μπότσαρη καὶ ἡ Κα Ἀλεξάνδρα Σ. Μπότσαρη ἀπέκτησαν υἱόν, ὀνομασθέντα Μάρκον Εὐχόμεθα ἐγκαρδίως εἰς τοὺς εὐτυχεῖς του γονεῖς, καὶ τὸν πάλπον του καὶ τὴν μάρμυρ Κον καὶ Καν. Ἀθ. Μπότσαρη νὰ τοῦς ζήσῃ ὁ μικρὸς Μάρκος Μπότσαρης καὶ νὰ ὠρῇ ἐπαξίως τὸ μεγάλο του ὄνομα.

= 0 =

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν ἐσπεραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὁ ἐκλεκτὸς καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ Σχολῇ κ. Στράτος Παπακωνσταντίνου ἐπανηγύριζε τὴν βάπτισιν τοῦ θυγατρικοῦ του ἐν μέσῳ πολλῶν ἐκλεκτῶν του φίλων, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπρώτερον διακεκριμένοι συνάδελφοί του, ὡς ἀνάδοχοι παρέστη ὁ ἐν ἁ. συν/χης κ. Π. Χωραΐτης, μετὰ τῆς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 26 Σεπτ.— Ἀπηνγγέλη κατὰ ἀκλουθόντες σχέσεις Μπουρβίση ὑπο τοῦ ἀνακτοῦ Κονιτήν κατηγ' ρ' α' ἐπὶ ἐορτῇ πρὸς τὴν παρατάξεσιν δὲ τῆς ἀναρ' σ' ε'ως διὰ τὴν ἀντικεισφ' χικὴν κίνησιν τῶν ὑπαξ'ωματικῶν τῆς ἀντιαεροπορικῆς πυροβολαρχίας, διαβ'βάσθη ἡ δικογραφία εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, πρὸς ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ βουλεύματος.

— Αἱ διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συνεννόησιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν συνεχίσθησαν ἀνευ ἀποτελέσματος, τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐπιμένοντος νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ Ζαῖμη καὶ παρέχοντος τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι εἰ ἐνθεωρεθῇ μετ' αὐτὴν ἐν συνεννόησιν διὰ τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα. Ἡ ἀντίθεσις μετὰ τῶν δύο παρατάξεων ἐγκτεται εἰς τὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας θὰ παράσχη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὑποσχέσεων, ὅδε Πρωθυπουργὸς ἀρνεῖται νὰ παράσχη.

— Τὴν μεσημβρίαν συνεσχέθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς οὓς εἶχεν ἐλθεῖ εἰς ἐπαφὴν ὁ Χέλμης, οἵτινες διέδιδον ὅτι ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὸν Βενιζέλον ζητοῦντες ὁδηγίαν.

— Ὁ Καφαντάρης ἀνεκ' νῶσεν εἰς κυβερνητικὸν παράγοντα ὅτι εἶναι δυνατὸν συνεννόησις μετὰ τὴν Κυβερνήσεως, καὶ ἀντιπολιτεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ διατυπωθέντα πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Μάξιμον καὶ Κενδύλην τὰ ὁποία ἐπανελάβε καὶ πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, ὅστις τὸν παρεκάλει νὰ συνεννοηθῶν.

— Ὁ Πρωθυπουργὸς μεταβὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συτηροῦσθαι μετὰ τοὺς διεάγοντας τὰς μετὰ τοῦ Παπαναστασίου διαπραγματεύσεις τῶν συνεννοήσεων Μάξιμον καὶ Χέλμην ἐπὶ δύο ὅλας ὥρας. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ προσῆλθον καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ Κ. Τσαλδάρης καὶ Σαγιάς. Κατὰ πληροφορίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἡ συμφωνία θεωρεῖται πιθανωτάτη. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἡσχολήθη μετὰ ταῦτα μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀντιπολιτεύσιν, ὥς ἐγγυήσιν διὰ τὴν συμφωνίαν ἐν ᾗ ὁποῖα θὰ τονίζεται ὅτι ἡ Κ'σις θ' ἀποσύρῃ τὸ ἐκλογ. νομοσχέδιον δι' ὁποῖον δένθ' ἀναφέρηται ἀδύνατον πρὸς ψήφισιν, οὔτε ἰνεγράφῃς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν σήμερον (χθὲς) πρὸς ψήφισιν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκδηλοῦται ἐλκρινὴς διάθεσις τοῦ πολιτικοῦ Κόσμου πρὸς συνεννόησιν. Πάντως ἐπικρατεῖ δβεβαίωσις, ὅς πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τῶν συνεννοήσεων, καὶ δὲν δύναται κανεὶς νὰ προείδῃ ὅτι τελικῶς θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δ' ἡ συνεννόησις.

Κας Π. Χωραΐτου, ὅστις ὀνόμασε τὴν νεοφώτιστον Γεωργίαν.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀνάδοχον εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ ἡ Γεωργία τοὺς καὶ νὰ τὴν καμωρῶσουν καὶ νύφη.

Ἐπινόρθωσις

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ προηγουμένου φύλλου τῆς «Ελευθερίας» ἐδημοσιεύθη ἐκ παραδρομῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκῶν 276, ἀντὶ 286 ὡς ἔδει.

Ἐφημερίς

«ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ»

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΣΙΑ

Σειρὰ ἀρθρῶν τοῦ κ.

Δ. ΓΛΗΝΟΥ

Μέλους τοῦ Συνελεύοντος ἐν

Ρωσσίᾳ Συνεδρίου τῶν δια-

νοουμένων.

Ἀπὸ τῆς προσεχούσης

Πέμπτης

ΛΙΤΣΑ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Χειροδότης—Ὁδοντίατρος

Πτυχιούχος, ἑν. Πανεπιστημίου

Ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας 119

Ἰωάννινα

ΓΕΩΡΓΙΑ Θ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἐπιστάτης Μαῖα

Ἀριστὶς Διαιτοματολόγος

Ὁδὸς 21ης Φεβρουαρίου 26 ἸΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ-ΓΛΥΚΑ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΟΥΜΑΝΗ

Κεντρικὴ Πλατεία

ΑΜΑΡΟΥΤΣΙΟΝ

Αἰετούσα Σφαιριστήριον καὶ εἰς

τὸ βίος τοῦ Καταστήματος

Μέγας ἑλπος

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος—Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἵματος—οὐρῶν—πνεύμων κ.λπ.

Ἐγαντὶ τοῦ Ταμεῖου Δωδώνης

Γ. ΞΑΝΘΗΣ & Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ—ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Ὁδὸς Ἀγίου Κωνσταντίνου 9 Ὁμόνοια

ΑΘΗΝΑΙ

Ἡλεκτροκλινητῆρες—Ἡλεκτρι-

καὶ ἐγκαταστάσεις—Ἀρτοποιη-

τικὰ μηχανήματα.

Παρέχονται εὐκολαὶ πληρωμαὶ

Μία ἐπὶ ἑκάστης ἀρχεῖ

Εἰς τὸ Πρωτόλειον ΑΔΕΛ-

ΦΩΝ ΠΡΑΞΟΥ, ὁδὸς ἀνε-

ξαρτησίας ἀριθ. 250, παραπλε-

ρῶς τοῦ Ὁρφανοτροφείου Γερῶ-

νίου Σταύρου, πωλοῦνται κρε-

αῖα, τυρίσματα, καὶ ὀξο, ἐκλε-

κτὸ καὶ κρεατὶ εἰς ποσότητας εὐ-

εῖς.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁ Διαιτηγόμενος Χειροδότης Ὁδον-

τίατρος Πλειρώτης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Κ. ΜΟΥΤΣΙΟΣ δίδουσαν ἐκτάκτως Χειροδ-

νικὴν Ὁδοντολογικὴν Κλινικὴν ἐν Ἀθή-

ναις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γραβιάς 13 (πρόσδος

Θεμιστοκλέους).

Ἀναλαμβάνει δὲ πάσας τὰς ἐν τῷ στό-

ματι χειρουργικὰς, προσθετικὰς καὶ ὁ-

δοδοντικὰς ἐπεμβάσεις. Λέχεται καθ' ἑκά-

στην καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.